

Buna Vestire

Vecernia unită cu Sfânta Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur

Vineri dimineața, săptămâna a treia din Post, 25 martie 2022

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *(Apoi, închinându-se de 3 ori)*

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo

se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți, dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumează. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

(Cântăreții dau răspunsurile cântând împreună cu credincioșii și închinându-se după cuviință la fiecare cerere a ecteniei.)

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, (*aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (ecfonis): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

"Doamne, strigat-am", glasul al 4-lea (glasul Stihirilor)

Psalmul 140

(Primele doua stihuri se cântă pe larg, adică stihiraric; pentru note, vezi Vecernierul.)

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(Stihurile următoare se cântă irmologic, adică mai repede.)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra; iar untul de lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădărduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: " Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

La „Doamne strigat-am...” Stihirile, pe 11

Stihira zilei din Triod, glasul al 7-lea

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să mărturisească numelui Tău.

Ca un risipitor m-am depărtat de la harul Tău, Doamne. Și bogăția bunătății risipind-o, am alergat la Tine, Îndurate, strigând către Tine: Dumnezeule, greșit-am, miluiește-mă.

Stih: Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Ca un risipitor m-am depărtat de la harul Tău, Doamne. Și bogăția bunătății risipind-o, am alergat la Tine, Îndurate, strigând către Tine: Dumnezeule, greșit-am, miluiește-mă.

Stihiri Martirice, din Triod, glasul al 6-lea

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu!

Mucenicii Tăi, Doamne, nu s-au lepădat de Tine, nici s-au depărtat de la poruncile Tale; pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pe noi.

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

Cei ce au mărturisit pentru Tine, Hristoase, multe chinuri au răbdat; pentru rugăciunile și cererile lor, Doamne, păzește-ne pe noi pe toți.

Stih: De te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

Mucenicii purtători de biruință și cetățenii cerești, luptându-se pe pământ, multe chinuri au răbdat, și în cer cunună desăvârșită au luat, ca să se roage pentru sufletele noastre.

Stihurile Praznicului, din Minei, glasul al 4-lea

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

În luna a șasea, trimis a fost Arhanghelul la Fecioara cea curată, și zicându-i ei: Bucură-te!, i-a binevestit că din ea va ieși Mântuitorul. Deci, primind cu credință închinarea lui, te-a zămislit pe tine, Dumnezeu cel mai înainte de veci, Care ai binevoit a te întrupa în chip de negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul.

Limba pe care nu a cunoscut-o, a auzit-o Născătoarea de Dumnezeu; că Arhanghelul i-a grăit cuvintele Bunei Vestiri. Deci, primind cu credință închinarea, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeu cel mai înainte de veci. Pentru aceasta, și noi, bucurându-ne, strigăm Ție: Cel ce Te-ai întrupat dintr-înșă fără schimbare, Dumnezeule, pace lumii dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui (*Psalm 129: 7-8*).

Iată, chemarea din nou s-a arătat acum nouă: Dumnezeu, mai presus de cuvânt, Se unește cu oamenii; prin glasul Arhanghelului, înșelăciunea se nimicește. Că Fecioara primește bucuria; cele pământești s-au prefăcut în cer; lumea s-a dezlegat de blestemul cel dintâi. Să se veselească zidirea și cu glasuri de bucurie să cânte: Făcătorule și Mântuitorul nostru, Doamne, slavă Ție!

Stihurile Arhanghelului, din Minei, glasul 1

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele (*Psalm 116: 1*).

Preamarele Gavriil, mintea cea preaîndumnezeită, cea luminoasă și cerească, cel ce împreună cu cetele cele de sus privește și vede Lumina cea în trei sori, venind, a binevestit Fecioarei taina cea înfricoșătoare și se roagă pentru sufletele noastre.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac (*Psalm 116: 2*).

Taina cea mare, care mai înainte era necunoscută îngerilor și din veci ascunsă, ție singur ți se încredințează Gavriile, și pe aceasta, venind în Nazaret, ai avut îndrăzneală să o spui celei singure Curate; împreună cu aceasta, roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Stih: Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc.

Cel ce pururea ești plin de lumină și faci voia și împlinești poruncile Atotțiitorului, voievodule al îngerilor, Gavriile preaalesule, păzește pe cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine, rugându-te pururi să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Praznicului, din Minei, alcătuire a lui Ioan Monahul, glasul al 6-lea

Trimis a fost din cer Gavriil arhanghelul, să binevestească Fecioarei zămislirea. Și, venind în Nazaret, cugeta în sine, de minune spăimântându-se: Cum Cel ce este necuprins întru cele de sus, din Fecioara va să se nască? Cel ce are scaun cerul și așternut picioarelor pământul, în pânțele de fecioară încape. Spre Care cei cu câte șase aripi și cei cu ochi mulți a privi nu pot, Acela numai prin cuvânt a Se întrupa dintr-însa a binevoit! Al lui Dumnezeu este cuvântul acesta. Deci, pentru ce stau și nu grăiesc Fecioarei? Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine! Bucură-te, curată Fecioară! Bucură-te, Mireasă, care nu știi de mire! Bucură-te, Maica Vieții! Binecuvântat este Rodul pântecelui tău! *(se încheie melodios)*

Vohodul *(cu Evanghelia)*

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: cântă, „Lumină lină”

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Celui Sfânt și Fericit, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi laudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Prochimenul *(de Vineri seara; din Triod, Sâmbătă, Săptămâna a treia din Post)*

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune. Să luăm aminte.

Primul Prochimen

Strana: cântă *(Psalm 59: 12, 1) pe glasul al 4-lea*

Dă-ne nouă ajutor, ca să ne scoți din necaz, că deșartă este izbăvirea de la om.

Stih: Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi și ne-ai doborât.

Dă-ne nouă ajutor, ca să ne scoți din necaz, că deșartă este izbăvirea de la om.

Dă-ne nouă ajutor, ca să ne scoți din necaz, că deșartă este izbăvirea de la om.

Paremia întâi *(din Triod)*

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Facere, citire!

(8: 4-20)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Iar în luna a șaptea, în ziua a douăzeci și șaptea a lunii acesteia, s-a oprit corabia pe Munții Ararat. Apa a scăzut mereu până în luna a zecea; iar în ziua întâi a lunii a zecea s-au arătat vârfulurile munților. După patruzeci de zile, a deschis Noe fereastra, pe care o făcuse la corabie, și a dat drumul corbului, ca să vadă de a scăzut apa pe pământ. Acesta, zburând, nu s-a mai întors până ce a scăzut apa de pe pământ. Apoi, după el a trimis porumbelul, ca să vadă de s-a scurs apa de pe pământ. Porumbelul însă, negăsind loc de odihnă pentru picioarele sale, s-a întors la el, în corabie; căci era încă apă pe toată fața pământului. Și a întins Noe mâna și l-a apucat și l-a băgat la sine, în corabie. Și așteptând încă alte șapte zile, a dat iarăși drumul porumbelului din corabie, și porumbelul s-a întors la el, spre seară, și iată avea în ciocul său o ramură verde de măslin. Atunci a cunoscut Noe că s-a scurs apa de pe fața pământului. Mai zăbovind încă alte șapte zile, iarăși a dat drumul porumbelului și el nu s-a mai întors. Iar în anul șase sute unu al vieții lui Noe, în ziua întâi a lunii întâi, secând apa de pe pământ, a ridicat Noe acoperișul corabiei și a privit, și, iată, se zbicise fața pământului. Iar în luna a doua, la douăzeci și șapte ale lunii acesteia, pământul era uscat. Atunci a grăit Domnul Dumnezeu lui Noe și a zis : Ieși din corabie tu și împreună cu tine femeia ta, fiii tăi și femeile fiilor tăi. Scoate de asemenea împreună cu tine toate vietățile, care sunt cu tine, și tot trupul, de la păsări și până la animale, și toate vietățile ce se mișcă pe pământ, ca să se împrăștie pe pământ, să se prăsească și să se înmulțească pe pământ. Atunci a ieșit Noe din corabie; și împreună cu el au ieșit fiii lui, femeia lui și femeile fiilor lui; toate fiarele, toate animalele, toate păsările și toate câte se mișcă pe pământ, după felul lor, au ieșit din corabie. Atunci a făcut Noe un jertfelnic Domnului; și a luat din animalele cele curate și din toate păsările cele curate și le-a adus ardere de tot pe jertfelnic. *(se încheie melodios)*

Preotul: Înțelepciune. Să luăm aminte.

Al doilea Prochimen

Strana: cântă *(Psalm 60: 1, 2) pe glasul al 6-lea*

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea.

Stih: De la marginile pământului către Tine am strigat.

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea.

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea.

Paremia a doua (*din Triod*)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Pilde, citire!

(10: 31 – 11: 12)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Gura celui drept rodește înțelepciune, iar limba urzitoare de rele aduce pierzare. Buzele celui drept cunosc bunăvoința, iar gura păcătoșilor strâmbătatea. Cântarul strâmb este urgisit de Domnul și cântărirea dreaptă este plăcerea Lui. Dacă vine mândria, va veni și ocară, iar înțelepciunea este cu cei smeriți. Neprihănirea poartă pe cei drepti, iar strâmbătatea prăpădește pe cei vicleni. La nimic nu folosește bogăția în ziua mâniei; numai dreptatea izbăvește de moarte. Dreptatea netezește calea celui fără prihană, iar cel fără de lege va cădea prin fărădelegea lui. Dreptatea izbăvește pe cei drepti, iar cei vicleni vor fi prinși prin pofta lor. La moartea omului drept rămâne nădejdea, iar la moartea celui păcătos pierе nădejdea. Dreptul scapă din strâmtorare, și cel fără de lege îi la locul. Făptuitorul de rele prăbușește cu gura pe aproapele lui, iar prin știința celor drepti va fi mântuit. De propășirea celor drepti cetatea se bucură, iar când pier cei fără de lege ea tresaltă de veselie. Prin binecuvântarea oamenilor drepti cetatea merge înainte, iar prin gura celor nelegiuți ajunge ruină. Cel nepriceput urgisește pe aproapele lui, iar omul cu bună-chibzuială tace. (*se încheie melodios*)

Paremiile Praznicului de la Liturghie (*din Minei*)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Ieșire, citire!

(3: 1-8)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

În vremea aceea, Moise păștea oile lui Ietro, preotul din Madian, socrul său. Și depărtându-se odată cu turma în pustie, a ajuns până la muntele lui

Dumnezeu, la Horeb; iar acolo i S-a arătat îngerul Domnului într-o pară de foc, ce ieșea dintr-un rug; și a văzut că rugul ardea, dar nu se mistuia. Atunci Moise și-a zis: „Mă duc să văd această arătare minunată: că rugul nu se mistuiește“. Iar dacă a văzut Domnul că se apropie să privească, a strigat la el Domnul din rug și a zis: „Moise! Moise!“. Și el a răspuns: „Iată-mă, Doamne!“ Și Domnul a zis: „Nu te apropia aici! Ci scoate-ți încălțăminte din picioarele tale, că locul pe care calci este pământ sfânt!“ Apoi i-a zis iarăși: „Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov!“ Și și-a acoperit Moise fața sa, că se temea să privească pe Dumnezeu. Zis-a Domnul către Moise: „Am văzut necazul poporului Meu în Egipt și strigarea lui de sub apăsători am auzit-o și durerea lui o știu. M-am pogorât, dar, să-l izbăvesc din mâna Egiptenilor, să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-un pământ roditor și larg, în țara unde curge miere și lapte, în ținutul Canaaneilor, al Heteilor, al Amoreilor, al Ferezeilor, al Ghergheseilor, al Heveilor și al Iebuseilor“. (*se încheie melodios*)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Pilde, citire!

(8: 22-30)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Domnul m-a zidit la începutul lucrărilor Lui; înainte de lucrările Lui cele mai de demult. Eu am fost din veac întemeiată de la început, înainte de a se fi făcut pământul. Nu era adâncul atunci când am fost născută, nici chiar izvoare încărcate cu apă. Înainte de a fi fost întemeiați munții și înaintea văilor eu am luat ființă. Când încă nu era făcut pământul, nici câmpiile, nici cel dintâi fir de praf din lume, când El a întemeiat cerurile eu eram acolo; când El a tras bolta cerului peste fața adâncului, când a întărit norii sus și izvoarele adâncului curgeau din belșug, când El a pus hotar mării, ca apele să nu mai treacă peste țărmuri și când El a așezat temeliile pământului, atunci eu eram ca un copil mic alături de El, veselindu-mă în fiecare zi și desfătându-mă fără încetare în fața Lui. (*se încheie melodios*)

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Și se continuă cu Liturgia Sfântului Ioan Gură de Aur.

Prochimenul, Apostolul, Evanghelia Praznicului

Axionul la Praznicul Bunei Vestiri, glasul al 4-lea:

Stih: Binevestește, pământule, bucurie mare, lăudați ceruri slava lui Dumnezeu.

Ca de un chivot însuflețit al lui Dumnezeu, nicidecum să nu se atingă mâna necredincioșilor; dar buzele credincioșilor, fără tăcere, glasul Îngerului cântând, cu bucurie să strige Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!

Chinonicul la Praznicul Bunei Vestiri: Ales-a Domnul Sionul și I-a primit ca moștenire Lui. Aliluia, Aliluia, Aliluia.